

معاون سازمان راهداری:
افزایش کابل دزدی عامل خاموشی
جاده‌های کشور

مهدی عزیزی

ساندویچ مثلا کالباس مرغ با نان اضافه

فریدون صدیقی
استاد روزنامه‌نگاری

حال ما را بهار و بنفشه می کند که نرم‌تر از نسیم، صورت ما را در آغوش می گیرد باران برآمده از مه، حال ما را غزل خوان می کند وقتی پولک پولک روی سر ما پروانه می شود برف آرام و خجسته بعد از ظهر، اما آیا جای نگرانی دارد که باران، مشتش بیاید و برف، گوله گوله؟ نکند این گونه آمدن ها خبر از بیماری ابر و افسردگی آسمان می دهد که ما عمیقاً نگران سیل و بهمن و سوز و جانشنان می شویم؟ شاید چون چاقی و اضافه وزن نامتعادل و نامتوازن از هر نوعی خطرناک است، مثل همین اضافه وزن من و ۶۰ درصد مردمان هموطن در روزگار حصر و ترس کرونا. متخصصان می گویند جمعیتی حدود ۵۰ میلیون ایرانی محترم و نازنین بار اضافه دارند؛ یعنی چاق هستند، بخش در خورتوجهی از این لشکر در جابه جایی اضافه بار از همان قدم اول که باید خود را به خیابان برسانند تا دستگیر میله اتوبوس یا مترو شوند و در ادامه هن کنان به محل کار یا خانه بروند، همواره میل به نبودن خود را سییل می کنند عجب!

سوال آسان: آیا ما مردمان پر خوری هستیم؟ پاسخ آسان: این گرانی، این بیکاری و این کووید مگر اجازه می دهد کسی بیشتر از هیچ میل کند تا احتمالا چاق شود؟ متخصصان پاسخ می دهند خیر و ما خود شاهدیم که سوء تغذیه یعنی خوردن چیزهایی که نباید خورد، مثل هله هوله یعنی پفک و... و نیز نخوردن چیزهایی که باید خورد، مثل غذای سالم و مقوی، خوردن میوه و لبنیات سالم به حد کفایت از عوامل جدی اضافه وزن ما هستند نه عامل پر خوری، و اساسا هر نوع خوراکی نامرغوب و ناسالم و غالبا تقلبی، شکل و شمایل مردمان معصوم را کموبیش غیراستاندارد می کند، و گر نه این بندگان مظلوم هیچ علاقه ای به قدوبالای غیر رعنا ندارند، چه باید کرد وقتی بیشتر خوردنی های استاندارد، غیراستاندارد است؟ نگاه کنید به ساندویچ ها و پیتزا که با مشارکت مذبح خانه انواع سس مثلا استاندارد چه بلایی سر حال روز مصرف کنندگان می خیر می آورد، این ساندویچ مثلا کالباس مرغ است اما به هیچ وجه تجزیه پذیر نیست تا بدانیم چه ترکیبات راستینی دارد این کالباس رنگ و رو مومیایی، شرح موقع در مواردی، بسی رنج آور است، پارافین با اسانس زیتون به نام روغن زیتون، روغن زیتون به نام روغن زیتون و هر چیز دیگری یعنی مصرف چربی های مضر.

زین قدیر

علیرضا حیدری | مدرس ویراستاری

برای راهایی برای چند واژه تنوین دار

واقعاً • در واقع
سریعاً • به سرعت
الزاماً • باید
عموماً • بیشتر
عمیقاً • بسیار

#زین_قدیر_یاری

حدیث روز

بنده با خوش اخلاقی
به مقام روزه گیر
شب زنده دار می رسد.

حضرت محمد (ص)

۳۴٪ رطوبت هوا	۱۱° ↓	۲۷° ↑
صبح ۱۱°	ظهر ۲۷°	
عصر ۲۴°	شب ۱۷°	
آذان ظهر ۱۲:۲۴	نیمه شب شرعی ۲۳:۴۱	
غروب آفتاب ۱۸:۳۹	آذان صبح فردا ۳:۵۴	
آذان مغرب ۱۸:۴۷	طلوع آفتاب فردا ۵:۱۹	

روزنامه شهر امید و زندگی
SHAHRARANEWS.IR
۳۱ شهریور ۱۳۹۹
۴۴ صفحه شهریانو + ۱۶ صفحه شهرامحله
شماره ۱۳۶۰۷ | ۱۰۰۰ تومان
میتوان نام اخلاق حرفه ای
Photoshahr.ir

روزنامه فرهنگی- اجتماعی- اطلاع رسانی
ناحسب امتیاز:
شهرداری مشهد
مدیر مسئول:
سید هادی فیاضی
نشانی: میدان شهدا، نیش دانشگاه ا
دفتر مرکزی:
۳۷۲۸۸۸۱۰ -
تلفن: ۳۷۲۸۳۱۰
روابط عمومی: ۳۷۲۴۳۱۰
شماره پیامک: ۳۰۰۷۲۸۹
چاپ: شهر چاپ خراسان

تاریخنگار نخستین سخنرانی یک رئیس جمهور ایرانی در سازمان ملل

رضا سلیمان نوری

شهید محمد علی رجایی ۲۶ مهر ۱۳۵۹ در سازمان ملل متحد سخنرانی قرانی کرد اما او در آن زمان نخست وزیر بود و برای سخنرانی نخستین رئیس جمهور ایرانی در سازمان ملل متحد، گذشت هفت سال دیگر لازم بود. ۲۱ شهریور ۱۳۶۶ روزی بود که برای نخستین بار حضاران در مجمع عمومی سازمان ملل متحد پای سخنرانی یک رئیس جمهور ایرانی نشستند، این رئیس جمهور آیت الله سید علی خامنه ای بود که پس از سپری شدن ۶ سال از دوران ریاست جمهوری برای نخستین بار در این سازمان حاضر شد و سخنرانی کرد. ایشان در سخنرانی خود در چهل و دومین اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل متحد، دیدگاه های جمهوری اسلامی ایران را درباره مسائل مختلف، بیان و از عملکرد سیاست آمیز دولت آمریکا در قبال ملت مسلمان ایران در نیم قرن گذشته، به ویژه پس از پیروزی انقلاب اسلامی، انتقاد کردند. ایشان همچنین به تشریح اهداف رژیم عراق برای آغاز جنگ و جنایات بی شمار این رژیم و نظامیان آن برضد مردم مسلمان، مظلوم و بی دفاع ایران پرداختند. این سخنان در حالی صورت می گرفت که مدتی قبل از آن، قطعه نامه ۵۹۸ شورای امنیت به تصویب رسیده و عراق نیز در نهایت ضعف و درماندگی، آن را پذیرفته بود، از این رونق تاریخی آیت الله خامنه ای در سازمان ملل، نقش مهمی در خنثی کردن تبلیغات سوء دشمنان علیه جمهوری اسلامی و روشن ساختن افکار عمومی جهان داشت.

جنازه روی زمین نمی ماند، شما تنگ را بردارید

غلامرضا بنی اسدی

از شهادت اولین فرزندش چیزی نمی گذشت، احمد را دفن کردیم اما چندی نگذشت که از مصطفی هم خبر به خط خون به ما رسید، مانده بودیم که چطور می شود از این قصه گفت با پدری که تازه قد راست کرده است از ماتم پسر، سخت هم هست. حق بدهید که نگران ماجرا می بودیم، اما دایی که آمد، دست به کمر نداشت که سینه را هم جلوداده بود و قبل از اینکه خودش به خانه برسد، صدایش رسید: «یا...!» همه خودمان را جمع و جور کردیم و هرکس خدا خدا می کرد که دیگری سر صحبت را باز کند، همه از هم نگاه می گرفتند تا کسی به چشم و ابرو اعلام خبر را پیشکش نکند، دایی اما- انکار از چشم ها خوانده بود این التهاب را که بار از دوش همه برداشت: «مصطفی را آوردن... آماده بشوید برویم معراج.» نشستیم همه... شاید هم شکستیم همه، اما دایی نپیمان زد که وقت نشستن نیست، باید به معراج برویم. داشتیم بلند می شدیم که تبصره زد حرفش را: «ما می رویم معراج برای گرفتن بیکر مصطفی، جوان ها اما اگر دل به مصطفی دارن، به راه مصطفی فکر کنند.» او برگرداند سمت ما و گفت: همین امروز بروید اگر باور دارید، یکی از این میان گفت: اول مصطفی را تشییع کنیم، بعد... که در کلامش برخواست دایی: «جنازه روی زمین نمی ماند اما تنگن روی خاک که افتاد، دستی می خواهد که آن را بردارد، نگذارید تنگن مصطفی بر زمین بماند.» سردار یوسف علی زاده روایت می کرد ماجرا را و من به بغتی می اندیشیدم که حضرت روح... با انفاش قدسی خود در جان مردم ایجاد کرده بود، بزرگ شده بودیم همه مان، جوری که دنیا با همه عظمتش در برابرمان احساس کوچکی می کرد، چقدر کیف می داد نگاه به دایی و خواندن این فراز از سخنان مولا علی: انتم انک جرم صغیر و فیک انطوی العالم الاکبر...

فریدون مشیری سی ام شهریور ۱۳۵۹ در تهران به دنیا آمد. مشیری، سرودن شعر را از نوجوانی و تقریباً از پانزده سالگی شروع کرد. اولین مجموعه شعرش با نام تشنه توفان در بیست و هشت سالگی و با مقدمه محمد حسین شهریار و علی دشتی در ۱۳۳۴ به چاپ رسید. معروف ترین اثر فریدون مشیری، شعر «کوچه» نام دارد که در اردیبهشت ۱۳۳۹ در مجله «روشن فکر» چاپ شد. این شعر از زیباترین و عاشقانه ترین شعرهای نو زبان فارسی است. در شماره ششم وزن دنیا در بخشی از مقاله احمد ابومحسوب به نام «قدرت عشق» که درباره عاشقانه های فریدون مشیری به چاپ رسیده است، می خوانیم: «فریدون مشیری را در ادبیات ایران، می توان شاعر عشق نامید... نخستین آثار شعری مشیری با عاشقانه ها آغاز می شود و غالب جوانان عاشق، در دهه های گذشته شعرهای او را به تکرار زمزمه می کردند. شعر «کوچه» را ادب دوست و عاشقی نیست که نشنیده یا نخوانده باشد. روزگاری این شعر همه فضاها را پر کرده بود.» مشیری سال ها از بیماری رنج می برد و در بامداد جمعه ۱۳۷۹ خورشیدی در هفتاد و چهار سالگی در تهران درگذشت. مزار وی در بهشت زهرا (تهران قطعه هنرمندان) است.

هر روز یک عکس و یک خاطره واقعی به مناسبت هفته دفاع مقدس از عکس های قاب شده به دیوار اتاقم:
عکس اول: ساختمان الهام بخش نوشتن رمان «شطرنج با ماشین قیامت».
این عکس را خودم در سال دوم جنگ با دوربین یا شیکا از ساختمان چند طبقه نیم سوخته ای که بعدها محور رمانم «شطرنج با ماشین قیامت» شد، گرفتم. بله، محل زندگی مهندس... ساختمانی که در آن زمانه جنگ به چنین ارتفاعی فقط یکی دو نمونه دیگر در شهر آبادان مانند آن وجود داشت.
این عکس را اهدا می کنم به خوانندگانی که قبلاً این رمان را خوانده اند یا بعداً خواهند خواند و پژوهش می طلیم که شاید خدشای به تصویرشان وارد کرده باشم؛ چون حتماً در ذهنشان آن گونه که دوست داشته اند، تا کنون آن ساختمان را تجسم می کرده اند.
تضاد واقعیت با استنباط و تخیل از همین نقطه شروع می شود و به جایگاه استوار خلق می رسد که در انتها نه دیگر صرف واقعیت است و نه صرف تخیل.

عکس روز

عکسی یادگاری از حضور
رزمندگان در جبهه های
دفاع مقدس

عکس: علی غریبونی

بی آر تی های مدرن، صادرات آمریکای جنوبی به سراسر جهان

عمادپور شهرداری
روزنامه نگار

رو به رشد در کشورهای کم تر توسعه یافته دهه های ۶۰ و ۷۰ میلادی در آمریکای جنوبی، علاقه ای به استفاده از اتوبوس نداشتند و درست شبیه کشور خودمان بسیاری، آن را کسر شأن خود می دانستند، این در حالی است که در همان زمان، استفاده از مترو یک فناوری پیشرو محسوب می شد اما اتوبوس یک وسیله تقلیه مدرن نیست، یکی از روش های مقابله با این ضعف فرهنگی، مدرن سازی ایستگاه ها و اتوبوس هاست که در شهرهای برزیل و کلمبیا و بسیاری از نقاط جهان اجرایی شده. است ایستگاه های بی آر تی مدرن، ظاهر و ساختمان بسیار زیبایی دارند. درهای ورود و خروج متعدد و مجرای بلیت و هزینه خدمات، کاملاً مکاتیزه انجام می شود تا سرعت به یکی P+R یا (Park and Ride) به این معنی که فضاهایی اختصاصی در اطراف ایستگاه بی آر تی در نظر گرفته می شود که شما می توانید خودروی خود را در نزدیکی آن ها پارک کنید و برای ادامه مسیر از امکانات بی آر تی استفاده کنید. در شکل دوم که به آن B+R یا (Bike and Ride) گفته می شود، می توانید دوچرخه خود را در آنجا پارک کنید و سفر شهری خود را با بی آر تی ادامه دهید. سیستمی که جمی لرنر، شهردار وقت کوریتیبیا، پایه گذاری کرد، با اصلاحات فراوان به سمت یک پیشنهاد مدرن شهری در حال حرکت است. کمی پیش از نرمال جدید و همه گیری کرونا در جهان، ۱۲ خط بی آر تی روزانه ۲/۲ میلیون نفر را در بوگوتا، پایتخت کلمبیا، جابه جا می کردند، یک میلیون نفر را با بی آر تی چین کاربر بی آر تی هستند و هر ۱۰ ثانیه یک اتوبوس وارد ایستگاه می شود، با این حال بی آر تی ها همچنان مدرن کردن ایستگاه ها و اتوبوس ها، شکل یا منظور ویژه طراحی می شوند؛ تنها یکی از روش هایی است که شهرها از آن برای حل مشکلات ترافیکی خود استفاده می کنند.

آمریکای جنوبی سرزمین فوتبال و قهوه، در مدیریت شهری شاهد های مثال نوآورانه ای دارد که درست شبیه همان فوتبال تماشایی و طعم قهوه ستودنی اش در تمام شهرهای جهان، گسترش یافته است. بی آر تی، به عنوان یک راه حل ساده و دسترس پذیر برای حل مشکل ترافیک کلان شهرها، نخستین بار در دهه ۱۹۷۰ میلادی در کوریتیبای برزیل و با ابتکار جمی لرنر، شهردار جوان آن زمان این شهر، متولد شد، در پرو و بوگوتهای آمریکای جنوبی توسعه یافت و به تدریج مورد استفاده شهروندان عصر جدید قرار گرفت، اما مسئولان آمریکای جنوبی چطور شهروندان خود را مجاب کردند که از این وسیله حمل و نقل عمومی ارزان قیمت استفاده کنند؟ بی آر تی ها سرعت حمل و نقل را افزایش می دهند، باعث کاهش آلودگی هوا می شوند و دسترسی بسیار مناسبی دارند اما یک عامل فرهنگی، مانع توسعه این سامانه های پیشرفته اتوبوس می شود: بی آر تی پرستیز نر دار! طبقه متوسط